

Jeg vil blive ved med at fastholde, at det altså ikke bare er sådan, at fordi man afsætter et vist beløb, så løser det de problemer, som afspejles i, at pædagoger bliver slidt ned og børnene har det dårligt i daginstitutionerne. Sådan er virkeligheden, uanset hvor meget hr. Martin Henriksen har været pædagogmedhjælper på et tidspunkt i sit liv.

Kl. 11.45

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Jeg vil bare takke hr. Jørgen Arbo-Bæhr for at erkende, at forslaget er et fremskridt i forhold til det, der findes i dag. Det er jo altid interessant, når man kan få Enhedslisten til at erkende, at der reelt sker fremskridt, det er også ganske udmærket, og det er jo nærliggende at tro, at der i realiteten er tale om et fremskridt, når vi kan se, at stort set samtlige partier i Folketinget bakker op om lovforslaget. Det er naturligvis tilfredsstillende.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Bare for at være helt sikker på, at også hr. Martin »Torturtilhænger« Henriksen har forstået det: Forslaget er bare et lille fremskridt, som ikke tilnærmelsesvis retter op på de nedskæringer, der er sket på daginstitutionsområdet fra 2001 til i dag. Det er de nedskæringer, som rammer, og som gør, at vi får de beskrivelser fra virkelighedens verden. Det er dem, der betyder, at forslaget her kun er et lillebitte plaster på såret, men et lille plaster er altså bedre end intet plaster, og vi stemmer for den mindste forbedring, uanset om den som her kun er meget lille.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Anden behandling af lovforslag nr. L 215: Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Maksimal forældrebetalingsandel for børn under skolealderen til en plads i dagtilbud og tilskud til privat pasning).

Af familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed).

(FremSAT 31/3 2006. Første behandling 25/4 2006. Betænkning 18/5 2006).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under et.

Forhandling

Hans Andersen (V):

Dette lovforslag skal være med til at forbedre vilkårene for børnefamilierne. Der er mange børnefamilier, som har en trængt økonomi, hvor især børnepasningsudgiften vejer tungt, og med forslaget her, som nedsætter den maksimale forældrebetaling fra 33 pct. til 25 pct., er der faktisk mange familier, der vil opleve at kunne spare netto 400 kr. om måneden. Det må siges at være mange penge for mange familier, og jeg er glad for, at vi nu gennemfører dette lovforslag, så vi kan være med til at sætte forældrebetalingen ned.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Det Radikale Venstre har jo stillet et ændringsforslag, hvor vi foreslår, at kommunerne og forældrene selv kan vælge, om de vil bruge de penge til at nedsætte taksterne eller til at skabe bedre kvalitet i daginstitutionerne. Det har vi gjort, fordi vi ved, at Venstre jo er et frihedselskende parti, der gerne vil fremme frit valg helt ned på forældre- og kommuneniveau, og derfor har vi ikke fantasi til at forestille os, at når Venstre ved, at forældrene hellere vil have bedre kvalitet, vil de tvinge forældrene til at bruge de penge til at nedsætte taksterne, altså til takstnedsættelser, som de ikke ønsker. Vil Venstre stemme for vores ændringsforslag?

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Venstre kan ikke støtte De Radikales ændringsforslag, for det handler ikke om enten-eller. Det handler om, at vi vil sætte forældrebetalingen markant ned. I år har det faktisk været sådan, at forældre, der har børn under 3 år, har oplevet, at forældrebetalingen er reduceret markant, og næste år er det forældre, der har børn fra 3 år og op til skolealderen, der vil opleve en markant sænkning. Ud over det handler det om, at regeringen har afsat 2 mia. kr., som den ønsker at bruge på bedre kvalitet i daginstitutionerne, så det handler altså om både-og og ikke om enten-eller.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Regeringen afsætter 1 mia. kr. hvert år til evig tid til at nedsætte taksterne for de 75 pct. rigeste danskere, og så afsætter den – siger den, den har altså ikke gjort det endnu – 500 mio. kr. hvert år i en 4-årig periode til lidt forsøg og lidt forskning og lidt forskellige ting, og så er det slut. Det er jo en klar prioritering.

Men spørgsmålet er: Hvem skal egentlig foretage den prioritering? Jeg vil gerne have mere kvalitet, og hr. Hans Andersen vil gerne nedsætte taksterne for de rigeste danskere, men burde man egentlig ikke lade forældrene og kommunerne selv afgøre, hvad de vil prioritere? Det er da et ægte frit valg i stedet for det dåsefrivalg, forældrene nu får, hvor de kan vælge mellem forskellige daginstitutioner, som alle sammen har svært ved at få det til at løbe rundt.

Kl. 11.50

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Nu er det ikke således, at sænkelsen af daginstitutionstaksterne kun kommer de rigeste til gode. Alle de familier, der betaler daginstitutionstakst, uanset om det er delvis eller fuld daginstitutionstakst, vil opleve en reduktion i deres forældrebetaling. Det glæder jeg mig over, og jeg glæder mig også over, at vi ud over det kan sige, at de kommende år styrker vi indsatsen for kvaliteten i daginstitutionerne.

Vi har allerede aftalt, hvordan de første 400 mio. kr. skal udmøntes, og med hensyn til de kommende 1,6 mia. kr. skal det efterfølgende drøftes og diskuteres, hvordan vi specifikt kan øge kvaliteten i daginstitutionerne, for kvaliteten i daginstitutionerne skal øges. Men det skal

jo ikke afholde os fra også at sænke daginstitutionstaksterne, for det betyder faktisk noget for rigtig mange familier, hvad de skal betale hver måned for at få passet deres børn.

(Kort bemærkning).

Thomas Krog (SF):

Jeg skal bare spørge til Venstres syn på samfundet i det hele taget.

Man afsætter en pulje på 2 mia. kr., en central pulje, som kommunerne skal søge om tilskud fra, samtidig med at man ikke er villig til at lade institutionerne eller kommunerne selv afgøre, om der faktisk er mere behov for at ændre miljøet for børnene og forbedre børnenes vilkår end for at sænke daginstitutionstaksterne. Jamen hvordan kan det være? Er det den generelle centralistiske tankegang, der præger denne regering i øjeblikket, som også slår igennem her?

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Angående de 2 mia. kr., som vi ønsker skal gå til bedre kvalitet i daginstitutionerne, kan man sige, at de første 400 mio. kr. er ved at blive konkret udmøntet, og halvdelen af dem går faktisk til helt konkrete projekter, der handler om at bryde den negative sociale arv og få etableret flere skovbørnehaver. Derfor har jeg ikke oplevelsen af, at det er særlig centralistisk, eller at det er en særlig dårlig eller uhensigtsmæssig måde at anvende disse midler på. De går specifikt til at lave forsøg på at bryde den negative sociale arv, og jeg er da ked af, hvis SF er imod, at vi skal arbejde målrettet for at bryde den negative sociale arv.

(Kort bemærkning).

Thomas Krog (SF):

SF har her fra talerstolen adskillige gange prøvet at sige, at når vi laver nogle børnemiljøvurderinger, er det faktisk vigtigt, at kommunerne også får økonomi til at sætte ind, så der bliver rettet op på de værste vilkår de steder, hvor børnene bliver angrebet af kemikalier og pesticider, hvor børnene ikke har plads til at få normal motion og motorisk træning, og hvor der er for meget støj, så vilkårene faktisk hæmmer børnene.

Der er behov for at få rettet op, men kommunerne er pressede, og institutionerne er pressede. Det ved man alle steder. Man behøver ikke engang at sammenligne tal, man kan bare gå en tur ud i virkeligheden, og derfor synes vi, at når der som her faktisk er nogle penge, skal man da

lade kommunerne selv afgøre, om de faktisk ønsker at forbedre miljøet på baggrund af bl.a. børnemiljøvurderinger eller sætte taksterne ned. Det kunne godt være både-og, det kunne godt være sådan, at kommunerne fik lov til at sige: O.k., vi sænker taksterne lidt, og så bruger vi nogle af pengene til at forbedre vilkårene for børnene.

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Når man hører SF's ordfører på området tale om forbedringer af børnemiljøet i daginstitutionerne, kan man komme i tvivl om, hvorvidt SF ønsker at støtte dette forslag om nedsættelse af daginstitutionstaksterne. Men det forventer jeg at SF ønsker, og det er så en del af diskussionen.

Den anden del af diskussionen er: Hvordan forbedrer vi så kvaliteten i daginstitutionerne? Her må jeg bare konstatere, at i første omgang er vi i gang med at udmønte de første 400 mio. kr., og de næste 1,6 mia. kr. skal udmøntes senere. De skal ud i kommunerne og arbejde der. Men vi skal jo være sikre på, at de blive anvendt bedst muligt og specielt med fokus på at bryde den negative sociale arv, og det håber jeg SF vil bakke op.

Kl. 11.55

Formanden:

Tak til hr. Hans Andersen. Så er det fru Lise von Seelen som ordfører.

Lise von Seelen (S):

Lovforslaget her, som jo primært handler om nedsættelse af forældretaksterne, er et lovforslag, som vi kan støtte.

Vi opfatter forslaget som et godt familieinitiativ. De tilbagemeldinger, vi får, går på, at unge børnefamilier er hårdt pressede på økonomien, og vi har tidligere formuleret en politik, der siger, at vi synes, forældretaksterne er for høje. Vi ser gerne, at de bliver noget lavere, det er det, der er hovedformålet med lovforslaget, og derfor vil vi støtte den del af det.

Vi har stillet et ændringsforslag, der handler om, at vi gerne ønsker lovforslaget delt, og det har vi gjort, fordi lovforslaget jo er stykket sammen, dels af hovedforslaget om nedsættelse af forældretaksterne, dels af nogle redaktionelle ændringer som følge af lov nr. 399. Vi synes, det ser rodet ud, at de to ting hænger sammen. Lovgivningsmæssigt havde det set meget smukkere ud, hvis de havde stået i hver sit forslag, og der-

for ser vi faktisk meget gerne, at lovforslaget bliver delt. Vi synes simpelt hen, det rent lovgivningsmæssigt ville være et langt bedre arbejde, og det ville også være god kutyme ikke at pulje lovforslag på den måde, for de to ting har jo i virkeligheden ikke ret meget med hinanden at gøre.

Så vil jeg godt sige, at jeg synes, debatten måske bliver lidt mudret af, at nedsættelse af forældretaksterne, som jo er et familiepolitisk initiativ, der letter børnefamiliernes hverdag, vedvarende bliver blandet sammen med hævelse af kvaliteten i daginstitutionerne. For os Socialdemokrater at se hænger de to ting ikke sammen. Vi er meget optaget af, at nedsættelse af forældretaksterne ikke kommer til at gå ud over kvaliteten i børnehaverne. Vi vil begge dele, og derfor er vi måske overraskede over, hvorfor det er nødvendigt at blande de to ting på den måde, for det er uambitiøst. Vi vil begge dele, der er råd til begge dele, som vi sagde også under debatten om det tidligere lovforslag, og det vil vi sådan set gerne holde fast i.

Derfor vil vi støtte forslaget om nedsættelse af forældretaksterne, men vi beder om at få lovforslaget delt.

Formanden:

Der er berammet mange aktiviteter her i frokostpausen.

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.58

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges

Formanden:

Vi begynder med korte bemærkninger til fru Lise von Seelen, og det er hr. Martin Lidegaard som den første.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Fru Lise von Seelen siger, at kvalitet i daginstitutionerne og takster ikke hænger sammen, at børnepolitik og familiepolitik ikke hænger sammen. Det kan jeg simpelt hen ikke forstå. Jeg sy-

nes, at børnepolitik og familiepolitik hænger fuldstændig sammen, og det er præcis grunden til, at vi har stillet det ændringsforslag, hvor vi siger til kommunerne: Vi vil gerne styrke børneområdet og familieområdet, og vi tror, I bedst ved, hvordan det kan gøres. Regeringen har nu afsat en ramme på 1 mia. kr. om året, og det er vi med på, men I skal selv afgøre, om det er kvalitet eller takster eller en kombination, der skal prioriteres.

Nu forstod jeg, at SF vil støtte vores ændringsforslag, og det er vi glade for. Men jeg kan simpelt hen ikke forstå, hvorfor Socialdemokraterne ikke vil give kommunerne lov til at prioritere bedre kvalitet.

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

Vi opfatter det sådan, at forslaget knytter sig til den familiemæssige del, som vedrører, hvordan man som småbørnsfamilie kan have en hverdag med en sund og fornuftig økonomi. Familierne er hårdt presset på økonomien, en af de helt store poster på deres budgetter er udgifterne til børnepasning, og det ville betyde rigtig meget for børnefamilierne, hvis de blev lettet for den store udgift. Det er vores helt klare opfattelse.

Så siger jeg samtidig, at for os betyder det meget, at takstlettelsen ikke kommer til at gå ud over kvaliteten i dagpasningstilbuddene, og jeg synes, man skal være så ambitiøs, at begge dele skal kunne lade sig gøre. Vi skal kunne tilgodese forældrene ved at give dem en bedre økonomi i deres hverdag, så de dermed får nogle nye muligheder, og vi skal samtidig være opmærksomme på, at kvaliteten i daginstitutionerne skal vokse.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Det må ikke gå ud over kvaliteten, siger fru Lise von Seelen, men vi ved jo fra det tidligere lovforslag, der omhandlede vuggestuerne, at i omkring 150 kommuner førte det til en direkte nettonedgang, fordi kompensationen fra staten rammer skævt og altså går direkte ud over kvaliteten i omkring 150 kommuner.

Fru Lise von Seelen siger også, at børnefamilierne er trængt. Ja, men de 25 pct. fattigste børnefamilier har heldigvis en friplads, og hvad er de andre trængt af? De er trængt af tiden, mor og far arbejder, og vi ved, at når de afleverer deres børn, prioriterer de, at de kan være sikre på, at børnene har det godt.

Jeg tror, at hvis man vil hjælpe børnefamilierne, skal man sætte ind der, hvor forældrene selv ønsker at sætte ind, nemlig at børnene skal have det godt. Hvis man ikke vil det, kunne man i det mindste give kommunerne og børnefamilierne lov til selv at prioritere midlerne, i stedet for at vi skal diktere, at de skal gå til takstnedsættelser for de 75 pct. rigeste danskere.

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

Det er jo rigtigt, at der er kommuner, som bliver berørt på deres økonomi, fordi der vil være en vis skævvridning, selv om der samlet set bliver kompenseret. Det så vi, da man nedsatte taksterne for de helt små børn: Fordi der sker en generel beregning, vil der være nogle kommuner, som scorer på det, og andre, som ikke får dækket provenuet fuldstændigt.

Kl. 13.05

Vi spurgte sidste gang, og vi har også denne gang spurgt familieministeren, om man kan regne det ud krone for krone, men det kan desværre ikke lade sig gøre; man har i hvert fald ikke tallene. Det ærgrer vi os en lille smule over, og det havde vi gerne set, for hvis man kunne kompensere krone for krone, ville man jo ikke komme i den situation, som hr. Martin Lidegaard ganske rigtigt nævner, hvor der kan være kommuner, som ikke helt får dækket provenuet. Derfor vil vi holde godt øje med udviklingen, og vi vil snakke med kommunerne om det, for selvfølgelig vil der være kommuner, som får det svært, i forbindelse med at de ikke får dækket provenuet fuldstændigt. Men det er jo tanken, at den manglende forældrebetalingssindtægt skal dækkes.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg synes, det er flot, at Socialdemokratiet støtter regeringens ønsker om at lette hverdagen for børnefamilierne.

Jeg vil egentlig godt spørge fru Lise von Seelen om det takststop, man markedsførte så voldsomt i valgkampen. Hvad skete det egentlig med det, og hvad er egentlig årsagen til, at man har droppet det? Det var jo åbenbart bare valgflæsk, eller hvordan skal vi forstå det med maks. 1.000 kr., som vi fik tudet ørene fulde af? Det var et forholdsvis ambitiøst ønske, og hvad er egentlig grunden til, at Socialdemokraterne har ændret holdning?

Så vil jeg godt lige knytte et par kommentarer til ønsket om at dele lovforslaget i to. Her synes jeg, det er væsentligt at pointere, at den del, som ikke vedrører takstnedsættelserne, jo er nogle tekniske ændringer. Nogle ting flyttes over i loven om social service, der træder i kraft den 1. januar 2007, og derfor er der jo reelt ikke politik, men ren teknik i den del af forslaget.

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

Det, at vi Socialdemokrater støtter det forslag, der ligger her, er jo et udtryk for, at vi faktisk læser virkeligheden, sådan som den er omkring os.

Vi førte en valgkamp, hvor vi ønskede lavere forældrebetaling, men vi kan jo godt se, at tusindkronersforslaget ikke har nogen gangbar fremtid i dette Folketing. Forslaget her er et skridt i den rigtige retning, og derfor vil vi selvfølgelig støtte det; det skulle da bare mangle andet. Selv om man ikke får sin vilje fuldt ud, skulle man så ikke støtte ting, som bevæger sig i den rigtige retning? Naturligvis gør vi det.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg er sådan set også meget, meget begejstret for, at Socialdemokraterne støtter både regeringens forslag og også den ambitiøse linje, vi har lagt for familiepolitikken.

Jeg synes bare, at når man tænker på den plads, som det populistiske forslag fra Socialdemokratiet fik i valgkampen, må det i hvert fald mane til besindighed og eftertanke: Vil socialdemokratiske udspil have den store vægt, når det kommer til stykket? Det var jo det store slagnummer, men vi må jo sige, at Socialdemokraterne har skiftet politik på også det område. Jeg synes, det er positivt, at man går i regeringens retning og bakker op om den ambitiøse familiepolitik, regeringen fører, og det vil jeg kvittere for.

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

Jeg skal da beklage, hvis det er så svært for den konservative ordfører at acceptere, at Socialdemokratiet bevæger sig i den retning, som vi i valgkampen lovede at gøre; at det er så svært at rumme for den konservative ordfører, skal jeg da beklage. Men det er nu ikke så uvant for os at være sunde og fornuftige og tage bestik af, hvordan virkeligheden ser ud, sådan er vi bare. Men hvis det ikke lever op til den konservative ordfø-

rer forventninger, er der altså ikke noget at gøre ved det, og hvis vi på et tidspunkt skulle få brug for gode råd til en valgkamp, tror jeg altså nok, at vi vil vende os andre steder hen end til De Konservative, skal jeg bare lige hilse og sige.

Om den tekniske deling af lovforslaget er det sådan, at vi bare ikke synes, det er en smuk måde, forslaget er skruet sammen på. Vi synes, vi alle sammen skal bestræbe os på at lave gode lovforslag, og derfor synes vi, det ville se meget pænere ud, hvis man delte det.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg vil bare have den socialdemokratiske ordfører til at bekræfte, at hvis man først beslutter, at forbedringer på daginstitutionsområdet skal finansieres ved, at brugerne af daginstitutionerne skal betale en højere pris, og hvis man også accepterer, at den kendsgerning, at kommunerne har for få penge, skal kompenseres ved at give kommunerne bedre mulighed for at opkræve flere penge fra de mennesker, der har brug for at få deres børn passet, har man betrådt den vej, hvor der faktisk ikke findes noget øvre loft for, hvor høje priserne i daginstitutionerne kan blive.

Kl. 13.10

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

Hvis jeg forstår spørgeren rigtigt, er det i virkeligheden et spørgsmål til den tekniske del af lovforslaget om, at der ikke er nogen øvre grænse for, hvad man kan opkræve som forældrebetaling.

Det er jo et faktum, at det er den del, der ligger i den redaktionelle ændring, som nu skal indfases, og som vi også gjorde bemærkninger til. Vi er slet ikke stemt for, at man skal kunne indrette luksusbørnehaver på denne måde. Vi synes, det er den direkte vej til at lave første-, anden- og tredjeklasses dagtilbud til vores børn, og det er vi kede af. Vi har stemt imod det, men vi kan jo ikke forhindre, at det gennemføres redaktionelt, når et flertal i Folketinget med regeringspartierne og Dansk Folkeparti ønsker at indføre den slags luksusbørnehaver.

Jeg håber, jeg har forstået spørgerens spørgsmål rigtigt.

Formanden:

Så har hr. Per Ørum Jørgensen markeret som ordfører.

Per Ørum Jørgensen (KF):

I Det Konservative Folkeparti er vi nærmest lykkelige over dette lovforslag. Vi synes, det er meget, meget ambitiøst, at man først har sænket taksterne for de allermindste og nu tager skridtet videre, så det bliver fra 3 år og op til skolealderen, og som man kan se i regeringsgrundlaget, er der også et ønske om at hæve børnechecken for de allermindste fra 2008. Det illustrerer netop, at i Det Konservative Folkeparti og regeringen tager man børnefamiliernes situation alvorligt og ønsker at sikre en sammenhæng mellem arbejdsliv og familieliv.

Det er egentlig en meget paradoksal kritik, vi har hørt fra specielt Det Radikale Venstre i denne forbindelse. I flere debatter har hr. Martin Lidegaard brugt argumentet om de 75 pct. rigeste familier i Danmark, og det er jo også en ret stor del af familierne i Danmark som sådan. Men vi tilgodeser jo de sidste 25 pct. med fripladser osv., så vi har også en god social profil her.

Det, der er styrken, er, som også andre ordførere har været inde på, at denne regering altså er i stand til at sænke taksterne og give mere luft i hverdagen til børnefamilierne, samtidig med at den hæver kvaliteten. Jeg synes også, det er værd at påpege, at vi i forvejen bruger 29 mia. kr. på vores daginstitutioner, men denne regering har lagt en linje, hvor man ambitiøst ønsker at styrke hverdagen og give mere luft i økonomien til den langt væsentligste del af børnefamiliernes her i Danmark, og det støtter vi fuldt og helt fra Det Konservative Folkepartis side.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Nu skal vi jo huske, at det her altså er en andenbehandling, og det, vi diskuterer, er det ændringsforslag, vi har stillet, og som går ud på, at i stedet for at vi herindefra skal proppe en takstnedsættelse i munden på både kommuner og forældre, der ikke vil have den takstnedsættelse, giver vi dem frihed til at prioritere den milliard kroner, som de selv vil.

Nu ved jeg godt, at De Konservative og Venstre har indledt et kapløb om, hvem der kan være mest centralistisk og lave mest detaljstyring af kommunerne, og jeg vil meget nødig være dommer i den konkurrence. Men har De Konservative overhovedet ikke overvejet – bare overvejet – at i stedet for at lægge ryg til at indfri Venstres valgløfter kunne man give forældrene

og kommunerne det frie valg mellem bedre kvalitet og nedsættelse af taksterne?

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

I Det Konservative Folkeparti er vi meget optaget af at gennemføre regeringens valgløfter, og det er jo også det, forslaget her er udtryk for.

Centralistisk, en straf af kommunerne osv. – nej, det her er ikke nogen straf. Det er en håndsækning til børnefamilierne. Jeg tror faktisk, at også hr. Martin Lidegaard er klar over, at med de dyre lejligheder, ikke mindst i storbyerne, som jo ellers skulle være kerneområder for Det Radikale Venstre, har børnefamilierne måske ikke det store råderum i dag, og vi vil gerne give dem mere frihed og mere luft ved at styrke deres økonomi og ved at give dem flere muligheder, så de bedre kan prioritere deres indsats for at kombinere arbejdsliv og familieliv.

Kl. 13.15

Det synes jeg faktisk er ganske, ganske positivt, vel vidende at vi jo samtidig hæver kvaliteten med de berømte 2 mia. kr., som har været centrale i debatten her. Hr. Martin Lidegaards præmis er, at man ikke kan hæve kvaliteten, samtidig med at man sænker taksterne, men selvfølgelig kan man det.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Sjældent har 2 mia. kr. været brugt flere gange i dansk politik, vil jeg sige.

Lad mig bare nøjes med at sige her, at regeringen ønsker at give en håndsækning til børnefamiliernes. Børnefamiliernes signal er entydigt: De ønsker kvalitet, de ønsker mere omsorg for børnene, og de ønsker fokus på de socialt udsatte, men hvorfor vil regeringen så stoppe den takstnedsættelse ned i halsen på dem? Hvorfor kan børnefamiliernes ikke få lov til at få det, de har brug for? Vores ændringsforslag går ud på at lade forældrene og kommunerne selv vælge, hvad de vil, og hvorfor må de ikke det for regeringen?

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Nu nævnte hr. Martin Lidegaard en række ting, som børnefamiliernes ønsker, bl.a. mere kvalitet. Det er netop derfor, vi har afsat 2 mia. kr. – det kan man læse i regeringsgrundlaget – til at hæve kvaliteten, og de er afsat oven i de 29 mia. kr., vi bruger på daginstitutionerne i forvejen. Hr. Mar-

tin Lidegaard nævnte de udsatte børn, og de første 400 mio. kr. af de 2 mia. kr. er udmøntet, netop med særlig fokus på de udsatte børn, så det ønske er imødekommet.

Jeg kan godt forstå, at Det Radikale Venstre måske har svært ved at forstå, at det kan lade sig gøre, men det kan altså lade sig gøre for denne regering; det er den i stand til. Samtidig med, at vi hæver kvaliteten på netop de områder, hr. Martin Lidegaard nævner, vil vi også lette hverdagen for børnefamilierne ved at sænke taksterne. Jeg kan godt forstå, at det er svært for en radikal at forstå, men det kan faktisk godt lade sig gøre, og det er det, denne regering gør.

(Kort bemærkning).

Thomas Krog (SF):

Jeg synes, det er alle tiders, at man faktisk også fra regeringens side siger: Vi vil gerne bruge nogle flere penge på børnefamilierne. Men så står vi med det store spørgsmål: Hvad er det vigtigste? Er det at sænke priserne eller hæve kvaliteten? Jeg synes ikke, det er noget enkelt spørgsmål at svare på, og jeg mener ikke, der kan svares entydigt på det, hverken ud fra det ene eller det andet synspunkt, som nogle ellers har forsøgt.

Derfor er mit spørgsmål til den konservative ordfører: Mener den konservative ordfører, man kan svare helt enkelt på, at de penge gør mest gavn ved at sænke priserne? Eller kan man sige det omvendte? Eller kan man måske sige, at det bedste er at lade dem, der har skoen på, og ved, hvor den trykker, afgøre, hvor pengene skal bruges og måske endda bruges i en kombination, hvor man både sænker taksterne lidt, samtidig med at man øger kvaliteten?

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Hvad er det vigtigste? Hvad gør mest gavn? Jeg kan godt forstå, at SF stiller mange spørgsmål her, for det er måske en tankegang, det kan være svært at sætte sig ind i for SF. Men jeg vil da gerne gentage mig selv.

Ud over de 29 mia. kr., vi bruger årligt på daginstitutionerne, har vi øremærket 2 mia. kr. til at hæve kvaliteten med særlig fokus på de udsatte børn. Vi mener også, det er rimeligt at give børnefamilierne mere luft i hverdagen ved at sænke priserne på børnepasning, og her skal man jo stadig huske, at vi har delvise fripladser. Der er en helt, helt fornuftig social vægtning i alt det her, men for Det Konservative Folkeparti er

det vigtigt, at børnefamilierne også får et økonomisk råderum, der kan give dem frihed til at prioritere deres hverdag, deres dagligdag. Det er helt centralt.

(Kort bemærkning).

Thomas Krog (SF):

Den konservative ordfører har jo tidligere i dag formuleret meget uklart her fra talerstolen, hvordan man ønsker eller ikke ønsker at bruge 2 mia. kr. på at forbedre kvaliteten i daginstitutionerne, netop fordi han trods direkte spørgsmål ikke kunne sige noget klart om, hvorvidt nogle af de penge skal bruges til at rette op på de problemer, som børnemiljøvurderingerne har påvist. Det har den konservative ordfører meget, meget oplagt undladt at svare på.

Mit spørgsmål er så: Nu står vi faktisk med nogle penge, som vi er enige om skal afsættes til børnene. Mener den konservative ordfører virkelig, at flertallet her i salen, flertallet her i huset er klogere på, hvordan de penge skal bruges, end dem, der har skoen på i daginstitutionerne og i kommunerne? Er vi virkelig så kloge her i huset?

Kl. 13.20

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

På baggrund af hr. Thomas Krogs indlæg skal jeg nok afholde mig fra at udtale mig om, hvor kloge vi er her i huset, men jeg vil dog sige, at jeg faktisk føler, der er et modsætningsforhold mellem det, hr. Thomas Krog siger om, at fra statens side skal vi helt klart regulere, hvordan man skal forholde sig til børnemiljø, men her skal vi ikke blande os. Det vil sige, at noget skal vi blande os i, og noget skal vi ikke blande os i, og det vil igen sige, at der egentlig ingen konsekvens er i den argumentation, vi har hørt fra hr. Thomas Krog, hverken under den forrige debat eller under denne debat.

Men det, som jeg synes er væsentligt at pointere, er, at vi årligt bruger 29 mia. kr. – og det er rigtig mange penge – på daginstitutionerne, hvor der selvfølgelig også er kommunal frihed til at prioritere midlerne, herunder til børnemiljø. Hvis det viser sig, at der er nogle ting, der ikke er hensigtsmæssige i vores pasningstilbud, er det jo og har altid været kommunernes opgave at få tingene rettet op med en offensiv familievenlig politik, og vi kan kun anbefale kommunerne, at de anlægger en sådan politik.

Formanden:

Tak til hr. Per Ørum Jørgensen. Så er det hr. Martin Lidegaard som ordfører.

Martin Lidegaard (RV):

Når Det Radikale Venstre har stillet det ændringsforslag, vi har, er det ikke for at gentage den lange debat, vi havde under førstebehandlingen, som handlede om, hvorvidt vi skal prioritere kvalitet eller takstnedsættelser i daginstitutionerne i Danmark. Vores ændringsforslag er udelukkende et forsøg på at tage regeringen på ordet og spørge: Er der et frit valg i dette land? Er det sådan, at kommunerne og forældrene kan få lov til at prioritere en bedre hverdag for deres børn i daginstitutionerne, eller vil Venstres valgstrateger proppe de takstnedsættelser ned i halsen på folk, selv om de ikke ønsker dem?

Svaret er desværre ret forstemmende. Man vil godt skabe mere papirarbejde ude i kommunerne og vil godt diktere kommunerne, at de skal gøre det, men man vil ikke give kommunerne lov til at prioritere bedre bygninger, flere hænder og mere omsorg i de enkelte daginstitutioner. Kommunerne skal bruge pengene til papirusseri eller takstnedsættelser, og det forstår vi simpelt hen ikke kan være hverken social eller liberal eller konservativ politik. Derfor har vi stillet ændringsforslaget.

Så siger regeringen: Jamen det er jo ikke et enten-eller, det er et både-og, og vi vil begge dele osv. Men faktum i denne sag er, at regeringen i al evighed vil afsætte 1 mia. kr. om året til nedsættelse af taksterne, hvorimod den vil afsætte 500 mio. kr. om året i 4 år til forsøg og forskning inden for kvalitet, men ikke til noget, der kan føre til varig ansættelse af flere pædagoger, ikke til noget, der giver flere hænder i daginstitutionerne. Det er midlertidige indsatser, og det vil sige, at man prioriterer takstnedsættelserne langt, langt højere end kvaliteten. Det er baggrunden for det radikale ændringsforslag.

Jeg vil gerne kvittere med det samme for, at SF har besluttet sig for at støtte forslaget. Regeringens veje er jo altid uransagelige, men hvad jeg virkelig ikke fatter er, at Enhedslisten og Socialdemokratiet ikke kan støtte vores ændringsforslag.

(Kort bemærkning).

Thomas Krog (SF):

Ja, fra SF's side støtter vi ændringsforslaget af de grunde, som har været fremført her i debatten. Men jeg har nu lyst til at spørge den radikale

ordfører: Ændringsforslaget bliver jo, som debatten viser, nedstemt – man kan være nok så forundret over det – men jeg vil gerne høre, om De Radikale virkelig mener, at det så er forkert at bruge pengene på at sænke taksterne.

Det er så usikkert, som det kan være, at det alle steder vil være det bedste at sænke taksterne, men hvordan kan den radikale ordfører være lige så sikker på, at det alle steder vil være det bedste at forbedre kvaliteten, sådan som forældrene og kommunerne ønsker? Kan man ikke sige: O.k., når vi nu ikke kunne få det bedste, så hellere give nogle børnefamilier nogle penge end at bruge dem til skattelettelser, eller hvad regeringen ellers kan finde på?

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Vi synes, at den debat, vi har haft om dette forslag, har vist, at der er en ret dyb politisk forskel på, hvordan partierne her i dette Folketing prioriterer, og den forskel vil vi ikke udviske eller, om jeg så må sige, skabe tvivl om ved at stemme for et forslag, som vi dybest set synes er en forkert prioritering. Derfor vil vi bl.a. gå til valg på at give kommunerne den frihed, som Folketinget ikke vil give dem i dag, og derfor kan vi naturligvis heller ikke støtte forslaget.

Formanden:

Så er det hr. Thomas Krog for endnu en kort bemærkning.

Kl. 13.25

(Kort bemærkning).

Thomas Krog (SF):

Ændringsforslaget støtter vi som sagt, så den debat behøver vi ikke at tage. Men med hensyn til om man stemmer nej til ændringsforslaget eller til det samlede lovforslag, vil jeg bare sige, at hvis forslaget nu bliver stemt ned, får De Radikale faktisk deres vilje.

Hvis forslaget bliver stemt ned, bliver taksterne ikke lavere, men hvad sker der så med de penge? Er det ikke målet for denne regering, at der for alle de nedskæringer, som generelt sker i det offentlige og bl.a. rammer børnefamilier og alle folk, der har brug for sociale ydelser, skal gives skattelettelser til nogle mennesker, som har penge nok i forvejen? Er det ikke væsentlig bedre, at vi faktisk bruger pengene til nogle børnefamilier, end at vi bruger dem til skattelettelser, bl.a. til de rige boligejere?

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Nu synes jeg måske, hr. Thomas Krog kører en lille smule i karrusel. Der ligger et lovforslag, som går ud på at afsætte 1 mia. kr. på børneområdet til takstnedsættelser, og vi foreslår, at de penge skal kommunerne i stedet have lov til at vælge at bruge til bedre kvalitet i daginstitutionerne. Vi synes, det er så meget vigtigere, at hvis kommunerne ikke får lov til det, vil vi ikke afsætte 1 mia. kr. alene til takstnedsættelser, og derfor stemmer vi imod lovforslaget, hvis vores ændringsforslag ikke bliver vedtaget. Det er rimelig logisk og konsekvent.

Jeg skal ikke genere hr. Thomas Krog, for det har allerede været en lang debat, og han får jo en tur som ordfører lige om lidt. Men jeg forstår ikke, at man kan være så inderligt imod at binde kommunerne på denne måde og alligevel ender med at stemme for det samlede forslag, som tvinger kommunerne til at bruge pengene på at nedsætte taksterne. Det synes jeg måske hænger mindre sammen end at melde rent ud og sige: Hvis vi ikke kan få valget lagt ud til kommunerne, vil vi altså ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg kunne godt tænke mig at høre, om den radikale ordfører og Det Radikale Venstre er imod alle begrænsninger for, hvor meget kommunerne kan opkræve for pasning i daginstitutioner. Var man imod det eksisterende loft, eller skyldes modstanden bare, at det nu bliver sat ned? Eller er kendsgerningen, at Det Radikale Venstre mener, at kvalitetsforbedringer for børn i daginstitutioner skal betales af forældrene til disse børn? Er det i virkeligheden det, der er pointen i Det Radikale Venstres ændringsforslag?

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Det Radikale Venstre har, så vidt min politiske historiske viden tilsiger – jeg håber, det er rigtigt – været med til at vedtage loftet på 33 pct. Vi synes, det er naturligt, at der er et loft, men vi synes bare, det er forkert at sænke det loft, fordi vi føler, at det, der er behov for ude i daginstitutionerne, det behov, som forældrene giver udtryk for i alle undersøgelser, det behov, som pædagogerne giver udtryk for, og det behov, som kommunerne giver udtryk for, er at hæve kvaliteten. Det er det, der er brug for lige nu.

Baggrunden for vores indstilling er, at vi lavede en pasningsgaranti i 1990'erne. Den skulle vi til at begynde at følge op på i form af høje bevillinger, men så kom den nye regering til, så det nåede vi ikke. Derfor er der et kæmpe efterslæb, og det vigtigste lige nu er at få hentet det, ikke at sænke taksterne. Men de 33 pct. står vi ved.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Det var bare for at blive helt sikker på, at al den retorik, vi hører om kommunernes ret til at bestemme selv og sådan noget, ingenting har med det her at gøre. Det her er et udtryk for Det Radikale Venstres politiske prioritering, hvor man klart siger, at taksterne ikke skal sættes ned i daginstitutionerne, fordi de penge bedre kan bruges til noget andet.

Så laver Det Radikale Venstre den kobling, at de skal bruges til kvalitetsforbedringer i daginstitutionerne. Men man kunne lige så godt sige, at det skyldes, at Det Radikale Venstre har nogle andre prioriteringer ude i samfundet, som de ikke vil lave om på, f.eks. i spørgsmålet om skat osv. Der er jo ingen automatik i, at pengene inden for børneområdet hænger sammen, så jeg mener faktisk, at forslaget er udtryk for, at Det Radikale Venstre ikke ønsker taksterne på daginstitutionerne sat ned. Det er det, forslaget handler om, og derfor afslører det meget effektivt hulheden, når Det Radikale Venstre taler om, at de er et socialt ansvarligt parti.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Man kan sige dit, og man kan sige dat. Der er lige præcis en automatik i vores ændringsforslag, og det er derfor, det er så uforståeligt, at Enhedslisten ikke vil støtte det. Jeg tror, man har sovet lidt i timen, for der er nemlig den automatik i vores ændringsforslag, at pengene *enten* skal bruges til at øge kvaliteten i daginstitutionerne *eller* til at sætte taksterne ned. Vi overlader valget til kommunerne, men de kan altså ikke bare bruge dem til at lappe huller i vejene, eller hvad man nu kunne forestille sig. Det er lige præcis det, vores forslag går ud på.

Enhedslisten tvinger kommunerne til at bruge pengene til at nedsætte taksterne for de familier, som ikke har glæde af fripladserne. Dermed tilgodeser man den mest velhavende del af befolkningen, hvorimod de mest socialt udsatte, de 25 pct., der har friplads, ikke får nogen som

helst glæde af de penge, og siden hvornår har det været socialpolitik?

Formanden:

Tak til hr. Martin Lidegaard. Så er det hr. Thomas Krog som ordfører.

Kl. 13.30

Thomas Krog (SF):

Der er en række børnefamilier, en bred gruppe af ganske almindelige børnefamilier, som er økonomisk hårdt presset, og som i forhold til deres forældres generation har væsentlig færre penge mellem hænderne. Den økonomi skal ikke eller i hvert fald i mindre omfang end i dag være det, der ligger bag, om man nu ønsker at sætte flere børn i verden eller ej. Det skal altså ikke være økonomiske hensyn, der er afgørende for, om man ønsker at blive forældre, og det er klart nogle overvejelser, man har i dag. I SF synes vi, det er væsentligt også at se på de økonomiske omkostninger for forældre.

Derfor synes vi, det er rigtig, rigtig rart, at regeringen før det seneste folketingsvalg kom med nogle løfter til børnefamilierne, der var så klare, at man faktisk ikke kan løbe fra dem. Det prøver man måske på andre områder – jeg skal nok lade være med at snakke dagpenge i dag – men på det her område er der i hvert fald kommet nogle løfter, som man så vil indfri. Vi skal bruge nogle penge på børnefamilierne, lød det.

At man så samtidig er kommet dertil, hvor man siger: Vi alene vide, vi i Folketinget alene vide, vi bestemmer det hele, og vi ved, hvordan pengene skal bruges, kan jeg så ikke forstå, og det er jo baggrunden for, at vi i SF er imod centraliseringen, og at SF støtter ændringsforslaget. Vi støtter faktisk kommunernes mulighed for at bruge de ekstra penge på at sikre børnene et godt fysisk, psykisk og æstetisk miljø i dagligdagen.

Vi støtter faktisk også kommunernes mulighed for at sænke taksterne. Vi støtter oven i købet kommunernes mulighed for at bruge nogle af pengene, der er afsat her, til at forbedre børnenes miljø, samtidig med at andre af pengene kan bruges til at sænke taksterne.

Det er helt centralt, at pengene kommer til at gå til børnefamilier. Som jeg startede med at sige, er børnefamilierne som gruppe ikke dem, der hører til de rigeste i Danmark. Derfor støtter SF lovforslaget. Vi så helst – og derfor stemmer vi for ændringsforslaget – at kommunerne faktisk får mulighed for selv at vælge. Vi så helst, at

der bliver noget reel opfølgning på de børnemiljøvurderinger, vi har snakket en del om, og som SF også støtter.

Men er det sådan, at flertallet mener, at man her fra Folketinget bedre end andre kan bestemme, hvad pengene så skal bruges til, ja, så mener vi alligevel, det er væsentligt, at pengene rent faktisk går til børnefamilier, altså til nedsatte takster. Det foretrækker vi langt, frem for at man bruger dem til yderligere skattenedsættelser for de virkelige, virkelige rige.

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

Jeg må sige, at jeg synes, det bliver lidt rodet for SF's ordfører her, for jeg tænker, at de to punkter bliver rodet sammen, det, vi havde en lang debat om inden frokost, og det, vi taler om nu, og dernæst synes jeg, ordføreren får det rodet sammen, for inden frokost syntes jeg faktisk – godt hjulpet af ordførerens spørgsmål – at man næsten havde et tilsagn fra regeringen om, at de udgifter, der måtte være i forbindelse med børnemiljøerne, kunne hentes i de 2 mia. kr.

Hvis det nu skulle lykkes for os, så synes jeg dog, det er en gevinst for børneområdet, og så kunne man jo sige, at det også var en gevinst for familierne, at de kunne blive lettet i de her meget kostbare og dyre daginstitutionstakster. Jeg kan ikke forstå, at SF ikke hellere vil rode tingene ud og så være med til at sikre, at familierne får en bedre økonomi.

(Kort bemærkning).

Thomas Krog (SF):

Det er jo helt korrekt, at de her to punkter helt naturligt hænger sammen, at det faktisk hænger sammen, at man laver nogle vurderinger af børnenes miljø, og der har vi i SF hele tiden sagt, at det faktisk hænger sammen med, at kommunerne også skal have nogle økonomiske muligheder for så at gøre noget ved de ting, som måtte vise sig hæmmer børnenes udvikling.

Kl. 13.35

Så vil jeg sige med hensyn til, hvad der er rodet, at så er det i hvert fald lykkedes regeringspartiernes repræsentanter at sige tingene så tilpas rodet, at den socialdemokratiske ordfører og jeg har opfattet tingene vidt forskelligt. Jeg har trods gentagne klare spørgsmål, hvor jeg har bedt om klare svar, ikke fået det mindste tilsagn om, at der bruges nogen som helst af de her meget berømte 2 mia. kr. på at rette op på de ting, børnemiljøvurderingerne viser mangler. Derfor

siger vi, at her faktisk er en mulighed for at finde nogle penge, sådan at man kan få gjort noget for at forbedre børnenes miljø.

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

Jeg deler det synspunkt, at hvis ordføreren ikke har hørt, at der var åbninger på, at man kunne finde økonomi til at gennemføre børnemiljøplanerne, så har vi hørt det ganske forskelligt.

Derfor vil jeg spørge ordføreren: Hvis det nu er min udlægning, der er rigtig, ville ordføreren så ikke synes, det var værgerligt, hvis man mistede chancen for at lette børnefamiliernes månedlige økonomi for en meget stor udgift?

(Kort bemærkning).

Thomas Krog (SF):

Nu synes jeg, det er den socialdemokratiske ordfører, der forsøger at rode tingene lidt sammen. Vi står her med de meget, meget omtalte 2 mia. kr., der er en engangsbevilling, og vi står her med nogle løbende driftsudgifter. Jeg synes, det er meget, meget væsentligt, at det, vi får gjort noget ved, er de løbende driftsudgifter.

Derfor støtter SF jo også, som jeg har gjort opmærksom på flere gange, kommunernes mulighed for at sænke taksterne, og så støtter vi oven i købet også – selv om et flertal i lighed med Socialdemokraterne holder fast i »vi alene vide« – at det skal være taksterne, der sættes ned, og så må børnenes miljø komme i anden række. Vi støtter det alligevel, fordi vi siger, at børnefamilierne faktisk er en gruppe, som vi gerne vil bruge nogle penge på.

Formanden:

Tak til hr. Thomas Krog. Så er det hr. Per Clausen som ordfører.

Per Clausen (EL):

Når man kommer på den anden side af de her mure, tror jeg ikke, der er mange, som er i tvivl om, at de høje daginstitutionspriser er et stort problem for mange familier i det her land, familier, som har en almindelig indtægt, men som har et, to, måske endda tre børn, som går i daginstitution, og for hvem udgiften til børnepasning er meget stor.

Det er også en af forklaringerne på, at Enhedslisten i sin tid har været klart imod, at man hævede loftet de gange, man har hævet loftet for, hvor meget kommunerne måtte opkræve for daginstitutionspladser, fordi vi sagde, at det

gjaldt om at holde egenbetalingen nede. Vi har sådan set også ført valgkamp på det synspunkt, at daginstitutionspladser i lighed med pladser i skoler og andre steder burde være gratis. Så for os er der altså ingen tvivl om, at der sådan set ikke rigtig er nogen borgere, som har bedt om at få priserne på daginstitutioner sat op, og der er heller ingen borgere, der har protesteret imod, at priserne blev sat ned.

Da vi for nogle år siden – jeg tror efterhånden, det er 4 år siden – var udsat for i Aalborg, hvor jeg kommer fra, at et samlet byråd fra Dansk Folkeparti til og med SF gennemførte omfattende forringelser på daginstitutionsområdet og omfattende prisstigninger, demonstrerede forældre og personale i daginstitutionerne ikke for et krav om, at de ville have forringelserne taget af bordet, og så ville de betale endnu mere, nej, de demonstrerede for kravet om, at hvis det ikke kunne være anderledes, så ville de betale mere i skat for på en og samme tid at sikre, at priserne på daginstitutioner blev holdt nede og på den anden side sikre en ordentlig kvalitet.

For sagen er jo, at det ikke er regeringens forslag om at sænke taksterne på daginstitutionerne, som er årsagen til, at man har et kvalitetsproblem i børnehaver og vuggestuer i dag, nej, forklaringen på det er en ganske anden, nemlig den omfattende udhulning af den kommunale økonomi, som den borgerlige regering har gennemført, og som derfor selvfølgelig også gør det til rendyrket hykleri, når borgerlige politikere står heroppe og praler af alt det gode, de har gjort for børn og deres forældre.

For kendsgerningen er jo, som man også meget tydeligt har været inde på, og som børneordføreren for Enhedslisten under et tidligere punkt – vi er et stort parti, og derfor har vi mange ordførere på de samme punkter – netop var inde på, at oplevelserne ude i daginstitutionerne er, at forholdene er ganske ringe, og derfor er der selvfølgelig brug for flere penge til kvalitet.

Spørgsmålet er så, om de, der skal betale, skal være forældrene igennem deres betalinger af daginstitutionerne. Det synes Enhedslisten ikke. Vi har ved gentagne lejligheder peget på de muligheder, der er for at forbedre kommunernes økonomi.

Kl. 13.40

Jeg synes, når nu man ser på Det Radikale Venstres ændringsforslag her, at det er lidt bemærkelsesværdigt, at Det Radikale Venstre mener, at de her penge skal bruges til forbedret kvalitet i daginstitutionerne, det samme parti,

som har medvirket til en udligningsreform, som fører til, at man i nogle kommuner fyrer medarbejdere i daginstitutioner, fordi pengene skal overføres til skattelettelser i nogle andre kommuner. Man kunne måske også diskutere, om det var en fornuftig måde at bruge pengene på.

For os er der altså ingen tvivl: Vi går ind for, at daginstitutionspriserne skal sættes ned, vi går ind for, at der skal flere penge til kommunerne, og vi slås også for, at nogle af de her midler faktisk bliver brugt til at forbedre kvaliteten i daginstitutionerne. For os løser man ikke et stort problem ved at nægte at gøre noget ved et andet stort problem.

Derfor støtter vi regeringens forslag her, og vi stemmer imod det radikale ændringsforslag.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg vil gerne sige, og jeg tror, det er fremgået klart af debatten, at vi også deler bekymringen over det generelle niveau i landets daginstitutioner, men det, vi diskuterer lige nu, er De Radikales ændringsforslag, og der vil jeg gerne bede hr. Per Clausen bekræfte to ting: Alle familier i Danmark med en indkomst under 130.000 kr. – svarende til 25 pct. af familierne – har fuld friplads, og alle familier med en indkomst på mellem 130.000 kr. og 405.000 kr. har delvis friplads. Det vil sige, at dette forslag primært og især tilgodeser familier med en indkomst på over 405.000 kr.

Det er jo fair nok, at man gerne vil tilgodeser dem, det er Enhedslisten i sin gode ret til, men hvorfor i alverden vil man ikke give kommunerne mulighed for at bruge nogle af de her penge på en større social indsats i daginstitutionerne, på at få det, som både pædagoger og forældre, børnefamilierne selv – det være sig rige eller mellem eller fattige – ønsker, nemlig en bedre kvalitet og større fokus på socialt udsatte? Hvorfor må kommunerne ikke det for Enhedslisten?

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Enhedslisten synes faktisk, det er ganske flot at gennemføre en prisnedsættelse, som har konsekvenser for 75 pct. af forældrene. Hvis der er nogen af de 75 pct., der tjener så meget, at de burde bidrage mere til det fælles – og det er der – så ville det efter vores mening være mere fornuftigt

at opkræve de penge i skat end at opkræve dem over daginstitutionspriserne.

For efter vores opfattelse i modsætning til Det Radikale Venstres opfattelse er det ikke det, at man har børn, der gør, at man skal bidrage ekstra til den solidariske omfordeling i samfundet, nej, det, der gør, at man skal bidrage ekstra, er, at man tjener mange penge. Derfor fastholder vi altså, at der er råd til velfærd, det vil sige, at der er råd til både et kvalitetsløft i daginstitutionerne og til at sænke priser. Det er det, der er vores synspunkt.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Hr. Per Clausen svarer overhovedet ikke på mit spørgsmål. Mit spørgsmål er: Hvorfor må kommunerne ikke bruge de penge, den milliard, vi med dette lovforslag sætter af? Undskyld, med dette lovforslag er det 500 mio. kr., men der er et tilsvarende for vuggestuerne. Hvorfor må kommunerne ikke bruge dem til sociale indsatser og bedre kvalitet? Hvorfor vil hr. Per Clausen sidde herinde sammen med hele det borgerlige Danmark og bestemme, at de penge skal øremærkes til at sænke taksterne for de 75 pct. mest rige danskere?

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu tror jeg, man skal være radikal for at tale om de 75 pct. *rigeste* danskere. Altså, det er jo for det store flertals vedkommende almindelige danskere med almindelige indkomster.

Jeg tror sådan set, jeg svarede på hr. Martin Lidegaards spørgsmål sidste gang, men jeg prøver en gang mere: Enhedslisten mener, at priserne på daginstitutionspadser skal sænkes, og derfor støtter vi et forslag, der vil føre til, at priserne bliver sat ned. Det Radikale Venstre mener ikke, at priserne skal sættes ned, og derfor stemmer de imod. Så enkelt er det jo bare.

Derudover er der brug for et løft af kommunernes økonomi, og hr. Martin Lidegaard ved jo udmærket godt, at Enhedslisten ikke står sidst, når det handler om at støtte den slags initiativer. Men det er rigtigt, at en lang række fornuftige initiativer ikke kan komme igennem i Folketinget; det kan det her ene forslag så, og derfor stemmer vi for det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 49 stemte for, 62 imod.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 17 stemte for, 94 imod.

Ændringsforslag nr. 3 betragtedes som forkastet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 2.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Anden behandling af lovforslag nr. L 146: Forslag til lov om ændring af lov om ægteskabets retsvirkninger og lov om skifte af fællesbo m.v. (Pensionsrettighedens behandling ved død samt separation og skilsmisse).

Af familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed).

(Fremsat 26/1 2006. Første behandling 23/2 2006. Betænkning 18/5 2006).

Der var stillet 14 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges:

12) Anden behandling af lovforslag nr. L 147: Forslag til lov om bevarelse af ret til ægtefællepension ved separation og skilsmisse.

Af familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed).

(Fremsat 26/1 2006. Første behandling 23/2 2006. Betænkning 18/5 2006).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagene og ændringsforslagene sattes til forhandling under et.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Der foretoges først afstemning vedrørende lovforslag nr. L 146:

Forslag til lov om ændring af lov om ægteskabets retsvirkninger og lov om skifte af fællesbo m.v. (Pensionsrettighedens behandling ved død samt separation og skilsmisse).

Ændringsforslag nr. 1-14 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Der foretoges dernæst afstemning vedrørende lovforslag nr. L 147:

Forslag til lov om bevarelse af ret til ægtefællepension ved separation og skilsmisse.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Anden behandling af lovforslag nr. L 166: Forslag til lov om ændring af ophavsretsloven. (Tekniske foranstaltninger og revision af blankbåndordningen).

Af kulturministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsat 1/3 2006. Første behandling 22/3 2006. Betænkning 17/5 2006).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.